

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Isæus. Capvt XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

objicit Philenius: sed suauis magnitudine, & verecunda grauitate totum orationis corpus dispensat, nec ubique eodem modo colorat. Qui trimam lenitatem objicit, Hieronymus, vide se debuerat, ea esse floscas argumenta, que sedatae requirant orationem; quod si alij ficeret, insaniret, & ad *παρένθεσιν*, illud, quod tantopere exagitatur à Longino, accedet.

Iſaias.

CAPUT XVIII.

Dionysius
tribuit illi
dictionem
parvam ac
evasam,
perspicuum,
propriam,
omnidentem
& cōcīsum.
uadepā.
ēpīcū, vī.
pī, vīpīc,
vīpīcī, vīpī.
vīpīcī.

Isaeus genere Chalcidensis, Athenas profectus Lysias operam dedit, & ex eius schola politus in forum venit, verborum cōcīsum rate, & vi decendi p̄ceptori non dissimilis: quo sit, vt non facilē discernantur viri usq; orationes, nisi, quod ait Dionysius Halicaenaeus, Lysias concionibus gratia quædam sparsa afflorescat: orationes reliquit sexaginta quatuor, ex quibus extant adhuc decem. In nulla re mihi videretur illustrior, quam quod Demosthenē instituit.

Aeschines.

CAPUT XXIX.

Quis Mirmilloni componitur & qui manus? Trax (inquit Horatius) quis Demostheni? Aeschines: hos enim, quasi par gladiatorum comparat M. Tullius: A me (inquit) vt maximis minima conferam gladiatorum par nobilissimum inducitur Aeschines, tanquam Eserminus, vt ait Lucilius:

No spurcus homo, sed doctus. & acer.
Cum Pacidiano componitur, optimo longe
Post homines natos. vel vt Afranius habet:
optimus mulier.

Post homines natos, gladiator quis fuit unus.

Nihil enim illo oratore cogitari posse diuinus, qua verba male Henricus Stephanus, vir aliqui eruditus, tribuit Aeschini: nunquam cum diuinum oratorem dixit Cicero, sed Demosthenem: ideo cum Esermino Aeschinem comparat, qui Placidianno longe erat inferior; nam (vt ex Luciliis verbis apparet) Eserminus spurcus homo nominatur. Placidiinus longe optimus post homines natos. Eadem similitudine vultus est M. Tullius, cum in causa Gabini, Pompeium violentum, & vt ait ipse, syllatum est, cum Esermino: se vero illi oppositum cū Placidianno confert: Non putas (inquit) ubi

Pompeius, de illius salute, sed de sua dignitate mecum est certamen: in urbem introiit, ad iniunctias res venisse; cū Eserni no Santi e Placidianus comparatus videret: articulam fortasse mordicus abstulisset. Perperam quoque Erasmus, in adagio, ait fusile gladiatores per omnia pares: In dissimili enim genere, licet simul cōpositos fusile, & Luciana, & Ciceroniana declarat. Sit igitur Eserminus Aeschines, qui, vt ait Dion. Halicarn. ἀγούστερος ἐπὶ τῷ πλουτίστησσον ἔκλογῷ πομπαικός οὐδὲ δεῖος, οὐδὲ πάντα περιτεχνός, τὸν τῷ πάρα τὸ φύσιος εὐχερέστη κεχορυγμένος, τὸ σφρόδερον εὐεργύτης, οὐδὲ βαρύς, οὐδὲ αἰσχρός, οὐδὲ πίκρος. Et, vt censem Fabius Quintil. plenior

Aeschines, & magis fusus, & grandior similis quod minus strictus, carnis tamen plus habet, minus lacertorum. Certè Cicero, vt vim Demostheni, suavitatem Iosocati, Lysiae subtilitatem, acumen Hyperidi, sonitum Aeschini tribuit, & recte: Ego si licet, quod sentio, dicere, hominem arbitror ex histrionia profectum, & naturæ viribus satis incitatum, canorum fusile legueium, magnum oratorem non puto. Anonymus aliquis author Græcus Demosthenem cum Aeschine perpetua antithesi conferens, Hunc cruentè lacerat, illum profusè laudat. Vnde in elegio ad Demosthenem.

Indicium

Dion. de

Aeschina.

Idem ab

Hermogenes

L. de Ideis

dicitur copi-

sindis, & quod

pot.

Anonymi

iudicium

de Aesci-

ne.

Lycurgus.

CAPUT XXX.

Lycurgus orator non ex Rhetorum officina, sed ex Platonis schola processit ad Reipub. gubernacula, quam & bonis legibus informauit, & vario locupletauit ornamenti. Vir fuit grauis, opulentus, prudens, equitatis laude supra caeteros omnes praestansissimus: Quippe Lycurgum apud populum nominasse, magnum subsidium patrōne videbatur. & hanc iustitiae famam iam constanter seruauit, vt appetente iam morre, sc in senatum deferri curaret, quo rerum suarum gestarum rationem redderet: quod cum grauitate, & sancte fecisset, vius Menechmus inuentus est, qui redargueret, cuius criminationes cum refutauerit, dominum reductus excelsi e vita. Atheniensi populo periueundus, Alexandro peritus fuit: cuius & ποτεστώτης cum audisset, Deum iridebat, & eu us templo egredienti: us, aqua iustitiae opus esset. In stylo: Εἰ δὲ παντός δυνατής, οὐ διηγέρεται, οὐ σεμνός, οὐ ὅλος κατηγορ.

Dionys.

C 2 nos.